

Avhøvdingar ella?

MEDAN undanfarna landsstýri sat, fóru fleiri feløg, sum áttu og róku farma-skip, á húsagang. Orsökini var, at skipini gjordust dýrari enn ætlað, at rakstrar-útreiðslurnar gjordust hægri og inntøkurnar lægri enn roknað varð við.

LANDSSTÝRIÐ kom við fleiri uppskotum, sum kundu bjargað hesum skipum, men semja fekst ikki um nakað av teimum. Treytin fyri, at hesi uppskot kundu setast í verk, var, at tað almenna, føroysku bankarnir, møguliga tryggingsambandið og feløgin sjálvi luttóku.

ÚRSLITIÐ varð, at skipini fóru av knóranum, og vórðu nærur øll hesi seld av land-

inum. Eitt er, at Dagblaðið og fólkaflokkurin, uttan at hava nakran sum helst rætt til tað, skuldsettu undanfarna landsstýri fyri ikki at vilja hjálpa hesum partinum av okkara vinnulívi. Nakað annað og verri er tað, at vit eisini vórðu skuldsettir fyri at hava avhøvdað hendan partin av okkara farmaflota.

TAÐ tykist bæði lógið og margháttligt, at ein flokkur, sum sigur seg vera borgarligan og liberalan, skal hava tað áskoðan, at onki skal fara á húsagang. Frí kapping og vinningur tey, sum eru dugnalig og/ella heppin, og húsagangur hjá teimum, ið eru minni dugnalig og/ella heppin, er jú eitt grundleggjandi sjónarmið í liberala politikkinum. Men lat hetta fara á hesum sinni.

Í TINGANESI situr fólkaflokkurin nú sum toppurin á

kransakøkuni. Nú skuldi verið lag á manni at bjargað heldur enn at avhøvdað. Nú skuldi borið væl til at veitt hjálp og stuðul til illa fyrirkomnar vinnulívsfyrirtekur. Men hvussu gongst so við tí? Landsstýrið hevur bert

sitið í tveir og ein hálvan mánaða og vit kunnu spyrja um ongin er farin á húsagang í hesum tíðarskeiði.

JÚ, meira enn so. Spurningurin er um vit ikki hesa tíðina hava sett met í so máta. Vit kunnu nevna Skála Skipasmiðju. Eisini kunnu vit nevna Vágs Skipasmiðju. Somuleiðis kunnu vit nevna Blue-North í Kollafirði og harvið royndirnar við at framleiða surimi og crab-sticks. Og so tað at lógin um veðhald fyri kreppulánum til fiskiskip, fiskavirki og alibrúk ikki varð endurnýggjað.

HVI hevur fólkaflokkurin, sum hevur leiðsluna í sitandi landsstýri, ikki hjálpt og stuðlað? Skulu vit nýta málburðin hjá Dagblaðnum, so er talan um avhøvdingar — um vinnulívsavrettingar í stóran mun.

sosigatey

DAGBLAÐIÐ

Sosialisma og skattatrýst

Dagblaðið kann ikki lata vera við at skriva um sosialismu. Blaðið leggur í oddagrein síni tey sosialistisku londini at vera harðast imóti familjuni, og almenn barnaansing er eitt hitt fyrsta stig ein kommunistisk stjórn setir í verk og tað út í æsir.

Blaðið skrivur, at eingin nýstovnað familja skal bjóða til at klára hús og heim við einari inntøku. Skatturin krevur at bæði foreldur noyðast út í lónt arbeiði, at eitt húsarhald við einari inntøku verður harðari skattað enn húsarhald við tveimum inntøkum, hóast forvunna upphæddin er hin sama.

Dagblaðið visir á, at landsstýrissamgongan,

sum nú situr, hevur sum eina av mongu uppgávum sínum at verja familjuna imóti tí mismuni, sum liggur í at revsa tey foreldur, ið royna at byta úti- og heimaarbeiði sínámillum tað tíðarskeiði, børnini eru smá, ella so leingi teimum lystir.

Tjóðveldi av vita

Oyggjatiðindi skriva um politisku støðuna, nú samgonguflokkarnir hava ílt við at semjast. Blaðið spyr nær Tjóðveldisflokkurin fer at føra ein ábyrgdarpolitikk? Higartil hevur tað bert snúð seg um fjákalótir. Blaðið tekur fram skulamálið í Eystur-oyinni og skrivur, at Signar Hansen visti full-

væl, at Lasse Klein ikki kundi góðtaka at byggja báðar skúlarnar á Kambsdali. Hóast hetta legði hann uppskotið fyri tingið.

— Tilætlað og fjákur maktspæl, skriva Oyggjatiðindi um hesa gerð Signar Hansens. Hann vildi við hesum útspæli vinna endaligan sigur í skulamálinum.

Oyggjatiðindi skriva, at lógtíngið fyrr hevur samtykt við lóg at leggja annan skúlan í Gøtudali. At samgongan nú hevur gjørt av at kanna málið og er komið til, at best er at byggja báðar skúlarnar á Kambsdali, heldur Oyggjatiðindi vera bestilari arbeiði. Blaðið skrivur, at tey fólk, sum hava gjørt hesar kanningar, eru bundin av flokkslitinum. Tey eru ávikavist tjóðveldisfólk og fólkafloksfólk.

Oyggjatiðindi halda annars ikki nógv um hesa samgonguna. Hon hevur ikki megnað annað enn at klandrast. Ein orsökini til hetta er at lógmaður er alt ov veikur. Hann klárar ikki at halda skil í eignum húsi.

TINGAKROSSUR

Liva og láta sum vóru vit eitt risaveldi

Tingakrossur skrivur um dalking í seinastu oddagreinini. Hóast tíðindini um at vísindafólk hava funnið ein havblett við Føroyar, sum er heilt ódálkaður, so heldur Tingakrossur, at vit dalka, so tað munar — og lutfalsliga dalka vit í minsta lagi so nógv sum onnur lond.

— Men Føroyar eru eitt litið land — og Atlantarhavið er stórt, og tí er tað, at okkara ovurhondsalking enn ikki hevur megnað at sett spor í sjógvn.

Viðari skrivur blaðið, at tíðindi um tann umrødda reina havblettin við Føroyar eiga ikki at geva okkum ta fatan, at her stendur alt væl til — men tey áttu at givið okkum ein proportionssans ella lutfalsans. Vit eru eitt evarska litið land — og verðin er stór.

Viðari skrivur Tingakrossur, at tað er av ovurhonds týðningi fyri samfelag okkara, at vit gera okkum greitt, at vit eru

eitt pinkulingaland — tí ein stórur partur av skeivleikum í okkara samfelag stava just frá hesum, at vit liva og láta eins og vóru vit eitt risaveldi.

Tað ber ikki til hjá okkum bert at lita til Danmarkar, Noreg, Svøríki ella enn tá Island, sum fyrmynd fyri tí, ið fara skal fram her á landi — hesi lond eru nogvar ferðir stórri enn vit. Tað er og hevur verið til stóran skaða fyri samfelags- og buskaparviðurskipti okkara, at vit okritiskt gera sum grannar okkara, skrivur Tingakrossur.

Blaðið visir á, at vit í flestu viðurskiptum noyðast at finna okkara egnu

loysnir — loysnir, ið vit hava ráð til, og sum kunnu brúkast undir okkara serligu viðurskiptum.

Skulu vit apa okkum eftir øðrum, so mugu vit heldur leita eftir fyridømi á Alandi, Jersey, Guernsey, Shetlandi, Orknøyggunum, Hebridunum o.s.fr.

Oddagreinskrivarin sigur at enda, at tað er onki mannminkandi í tí at vera ein litið tjóð, nógv meira mannminkandi er tað ikki at vita av tí ella at liva og láta, eins og vit ikki eru tað. Í hesum eins og í øllum viðurskiptum, ræður tað um at hava lutfalsans.

Listaframsýning í Listaskálanum

Sunnudagin 9. apríl og mikudagin, friggjadagin, leygardagin og aftur sunnudagin.

Opið er allar dagar frá klokkan 15 til 20.

Tróndur Patursson